

Faites votre part de tout votre cœur

Par Dieter F. Uchtdorf
du collège des douze apôtres

Teljes szívvel tegyétek meg a részetekeket

Dieter F. Uchtdorf elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Conférence générale d'octobre 2025

Faites confiance au Sauveur et engagez-vous, patiemment et diligemment, à faire votre part de tout votre cœur.

L'année dernière, lors d'un voyage en Europe, j'ai revisité mon ancien lieu de travail, la compagnie aérienne allemande Lufthansa, à l'aéroport de Francfort.

Pour former ses pilotes, la compagnie utilise plusieurs simulateurs de vol sophistiqués, capables de reproduire fidèlement les mouvements et de recréer presque toutes les situations de vol normales ou d'urgence. Durant mes nombreuses années en tant que commandant de bord, je devais, tous les six mois, effectuer un vol de contrôle sur le simulateur pour conserver ma licence de pilote. Je me souviens bien de ces moments intenses de stress et d'anxiété, mais aussi du sentiment d'accomplissement après avoir réussi le test. À l'époque, j'étais jeune et j'aimais relever ces défis.

Lors de ma visite, un dirigeant de Lufthansa m'a demandé si je souhaitais retenter l'expérience et reprendre les commandes du simulateur de vol d'un 747.

Avant même d'avoir eu le temps de réfléchir à la question, j'ai entendu une voix, étonnamment semblable à la mienne, répondre : « Oui, ça me ferait très plaisir. »

Aussitôt, un véritable tsunami de pensées m'a envahi. Cela faisait longtemps que je n'avais pas piloté de 747. Autrefois, j'étais un jeune commandant de bord sûr de lui. Maintenant, je devais honorer ma réputation d'ancien commandant de bord en chef. Allais-je me ridiculiser devant ces professionnels ?

Bízzatok a Szabadítóban, és türelmesen és szorgalmasan, teljes szívvel tegyétek meg a részetekeket.

Tavaly egy európai út során meglátogattam a régi munkahelyemet, a Lufthansa légitársaságot a frankfurti repülőtéren.

Ők a pilótáik képzéséhez számos olyan fejlett, mozgásplatformos repülésszimulátort használnak, amelyek szinte bármilyen rendes és veszélyeztető repülési körülményt képesek visszaadni. A repülőgép-kapitányként eltöltött sok évem alatt fél évente el kellett végeznem egy ellenőrző repülést a szimulátorban, hogy érvényes maradjon a pilótaengedélyem. Jól emlékszem az akkori, pattanásig feszült és idegőrlő pillanatokra, de a jól végzett munka öröme is a sikeres vizsgát követően. Akkor még fiatal voltam és szerettem ezt a kihívást.

A látogatásom során a Lufthansa egyik vezetője megkérdezte, hogy szeretnék-e ismét tenni egy próbát, és még egyszer repülni a 747-es szimulátorban.

Mielőtt még érkezésem lett volna teljes mértékben feldolgozni a kérdést, hallottam egy hangot – amely megdöbbentően hasonlított az enyémhez –, amint ezt mondja: „Igen, nagyon szeretnék!”

Amint kimondtam a szavakat, gondolatok szököárja árasztotta el az agyamat. Addigra már régen nem vezettem 747-est. Akkoriban fiatal voltam és magabiztos kapitány. Mármost, egykori főpilótaként a hírnév kötelez. Lehet, hogy megszégyenülök a sok szakmabeli előtt?

Mais il était trop tard pour faire marche arrière. Je me suis installé dans le siège du commandant, j'ai posé les mains sur ces commandes familières que j'aimais tant, et j'ai ressenti à nouveau l'extase de l'envol alors que le gros porteur rugissait sur la piste et s'élançait vers l'immensité bleue.

Je suis heureux de pouvoir vous dire que le vol a été une réussite, l'appareil est resté intact, tout comme l'image que j'ai de moi.

Malgré tout, cette expérience a été pour moi une leçon d'humilité. À l'époque où j'étais au sommet de ma carrière, voler était presque devenu une seconde nature. Aujourd'hui, il me faut toute ma concentration pour accomplir les gestes de base.

Mener une vie de disciple demande de la discipline

Cette expérience dans le simulateur de vol m'a rappelé une vérité essentielle : la maîtrise de n'importe quel domaine, que ce soit le pilotage, l'aviron, le jardinage ou le savoir, exige de la discipline personnelle constante et une pratique régulière.

On peut passer des années à acquérir une compétence ou un talent. On peut travailler dur au point que cela devienne une seconde nature. Mais si l'on pense pouvoir cesser de s'exercer et d'étudier, on perd progressivement les connaissances et les capacités acquises à grand prix.

Cela vaut pour les compétences, comme l'apprentissage d'une langue, la pratique d'un instrument de musique ou le pilotage d'un avion de ligne. Et cela vaut tout autant pour le fait de devenir un disciple du Christ.

Pour faire simple, mener une vie de disciple demande de la discipline personnelle.

Ce n'est pas une démarche occasionnelle ni le fruit du hasard.

La foi en Jésus-Christ est un don, mais recevoir ce don est un choix conscient qui exige que nous nous engagions de tout notre « pouvoir, de toute [notre] pensée et de toute [notre] force ». Cela demande une pratique quotidienne, heure après heure. Cela demande un apprentissage constant et un engagement déterminé. Notre foi, c'est à dire notre loyauté envers le Sauveur, se renforce lorsqu'elle est mise à l'épreuve par l'opposition

De már túl késő volt visszakozni, így hát elhelyezkedtem a kapitányi ülésben, a kezemet a jól ismert és szeretett kezelőszervekre helyeztem, és ismét éreztem a repülés mámorát, amint a nagy gép végigszárguldott a futópályán, és felszállt a kék égbe.

Örömmel jelenthetem, hogy a repülés sikeres volt, a gép sértetlen maradt, ahogyan az önbecsülésem is.

Mindemellett azért az élmény alázatra készítetett. Amikor a pályám csúcsán voltam, a repülés szinte a második természetemmé vált. Most pedig az alapvető dolgok megtétele is teljes odafigyelést igényelt.

A tanítványság fegyelmezettséget igényel

A repülésszimulátorban szerzett élményem fontos emlékeztetőül szolgált arra, hogy ha valaki jó akar lenni bármiben – legyen szó repülésről, úszásról, futásról vagy tudásról –, az következetes önfegyelmet és gyakorlást igényel.

Lehet, hogy éveket töltötök egy készség megszerzésével vagy egy tehetség kifejlesztésével. Lehet, hogy olyan keményen dolgoztok, hogy az a második természetettké válik. Ha azonban azt gondoljátok, hogy innentől abbahagyhatjátok a gyakorlást és a tanulást, akkor fokozatosan elveszítitek az egykor drágán megszerzett tudásokat és képességeiteket.

Vonatkozik ez az olyan készségekre, mint egy idegen nyelv, egy hangszer vagy a repülőgép-vezetés elsajátítása. És vonatkozik arra is, hogy Krisztus tanítványává váljunk.

Röviden szólva, a tanítványság önfegyelmet igényel.

Ez nem egy alkalmi vállalás, és nem megy végbe véletlenül.

A Jézus Krisztusba vetett hit ajándék, ám az elnyerése tudatos választás, amihez a „teljes lelkünkre, elménkre és erőnkre” szükség van. Gyakorlásra mindennap. Minden órában. Állandó tanulást és eltökélt elkötelezettséget igényel. A hitünk, vagyis a Szabadító iránti hűségünk megerősödik, amikor megmérgettetik azzal az ellenállással szemben, amellyel itt, a halandóságban szembesülünk. Kitart, mert egyre csak

que nous rencontrons dans la condition mortelle. Elle résiste parce que nous continuons de la nourrir, nous continuons de l'exercer activement, et nous n'abandonnons jamais.

D'un autre côté, si nous n'utilisons pas la foi et son pouvoir de persuasion en agissant en conséquence, nous devenons moins sûrs de ce que nous tenions autrefois pour sacré, moins confiants dans ce que nous savions être vrai.

Des tentations qui ne nous auraient jamais attirés commencent à paraître moins révoltantes et plus séduisantes.

Le feu du témoignage d'hier ne peut nous réchauffer que pendant un certain temps. Il doit être constamment nourri pour que sa flamme reste vive.

Dans le Nouveau Testament, le Sauveur enseigne une parabole à propos d'un maître qui confie à chacun de ses serviteurs une responsabilité sacrée : une somme d'argent qu'on appelait « talents ». Les serviteurs qui utilisent leurs talents avec diligence les font fructifier. Celui qui enfouit son talent finit par le perdre.

La leçon ? Dieu nous donne des dons — sous forme de connaissance, de capacités, de possibilités — et il veut que nous les utilisions et les développons afin qu'ils soient une bénédiction pour nous et pour ses autres enfants. Cela ne se produit pas si nous les rangeons en haut d'une étagère, comme un trophée que nous admirons de temps en temps. Nos dons ne se développent et ne se multiplient que lorsque nous nous en servons.

Vous avez des dons

Vous pourriez me dire : « Frère Uchtdorf, je n'ai aucun don ni talent, du moins aucun qui ait vraiment de la valeur. » Peut-être regardez-vous d'autres personnes, dont les dons sont évidents et impressionnants, et vous vous sentez ordinaire en comparaison. Vous imaginez peut-être que, dans l'existence prémortelle, lors du grand banquet de distribution des dons et des talents, votre assiette était tristement vide, comparée aux platées débordantes des personnes qui vous entouraient.

Oh, comme j'aimerais vous prendre dans mes bras et vous faire comprendre cette grande vérité : vous êtes un être de lumière béni, l'enfant spirituel d'un Dieu infini ! Vous portez en vous

tápláljuk, egyre csak tevékenyen alkalmazzuk, és soha nem adjuk fel.

Másfelől azonban, ha elmulasztjuk használni a hitet és a meggyőzésre való hatalmát azáltal, hogy nem cselekszünk aszerint, akkor kevésbé leszünk biztosak az általunk egykor szentnek tartott dolgokban – kevésbé bízunk olyan dolgokban, amelyekről egykor tudtuk, hogy igazak.

Azok a kísértések, amelyekre eleve soha rá nem hederítettünk volna, elkezdenek egyre kevésbé ijesztőnek, viszont egyre igézőbbnek tűnni.

A tegnapi bizonyság tüze csak ideig-óráig képes melegen tartani bennünket. Folyamatos táplálásra van szüksége ahhoz, hogy ragyogóan lángoljon.

Az Újszövetségben a Szabadító egy olyan mesterről tanított egy példázatot, aki mindegyik szolgájának adott egy szent megbízatást: bizonyos mennyiséget egy talentumnak nevezett pénzből. Azok a szolgák, akik szorgalmasan használták a talentumaikat, gyarapították azokat. Az a szolga, aki elásta a talentumát, végül elveszítette azt.

A tanulság? Isten ajándékokat ad nekünk – tudást, képességet, lehetőséget –, és azt szeretné, ha használnánk és felerősítenénk azokat, hogy megáldhassanak minket és megáldhassák az Ő többi gyermekét is. Ebből nem lesz semmi, ha ezeket az ajándékokat feltesszük a polcra, mint valami díjat, amelyet időről időre megcsodálunk. Ajándékaink csak akkor növekednek és sokasodnak, amikor használjuk őket.

Ajándékokat kaptatok

„De Uchtdorf elder – mondhatnátok –, nekem nincs semmilyen ajándékom vagy tehetségem; legalábbis olyan nincs, amely ennyire értékes lenne.” Talán ránéztek olyanokra, akiknek az ajándékai nyilvánvalóak és lenyűgözőek, és ti ehhez képest elég hétköznapiak érzitek magatokat. Talán azt gondoljátok, hogy a halandóság előtti létben, az ajándékok és tehetségek nagyszerű svédasztalánál a ti tányérotok szájalmasan szegényesnek tűnt – különösen mások egymásra halmozott és túlcsonduló tányérjaihoz viszonyítva.

Ó, bárcsak megölelhetnélek titeket, és segíthetnék nektek megérteni ezt a nagyszerű igazságot: a világosság áldott lényei vagytok; egy végtelen Isten lélekgyermekai! És olyan lehetőség-

un potentiel qui dépasse votre imagination.

Comme l'ont dit des poètes, vous êtes venus sur terre « en traînant des nuées de gloire » !

Vos origines sont divines. Votre destinée l'est aussi. Vous avez quitté le ciel pour venir ici, mais le ciel ne vous a jamais quitté !

Vous êtes tout sauf ordinaire.

Vous avez des dons !

Dans les Doctrine et Alliances, Dieu a déclaré :

« Car il y a de nombreux dons, et chacun reçoit un don par l'Esprit de Dieu.

« Les uns en reçoivent un et les autres en reçoivent un autre, afin que tous en profitent. »

Certains de nos dons sont mentionnés dans les Écritures. Beaucoup d'autres ne le sont pas.

Comme le prophète Moroni l'a dit : « Ne [niez pas] les dons de Dieu, car ils sont nombreux ; et ils viennent du même Dieu. » Ils peuvent se manifester « de différentes façons ; mais c'est le même Dieu qui opère tout en tous ».

Nos dons spirituels ne sont pas toujours spectaculaires, mais cela ne signifie pas qu'ils sont moins importants. Je vais vous en énoncer quelques-uns que j'ai remarqués chez de nombreux membres à travers le monde. Demandez-vous si vous avez reçu l'un de ces dons :

faire preuve de compassion ;
remarquer les personnes qu'on oublie facilement ;
trouver des raisons d'être joyeux ;
être un artisan de paix ;
remarquer les petits miracles ;
faire des compliments sincères ;
pardonner ;
se repentir ;
persévérer ;
expliquer les choses simplement ;
interagir positivement avec les enfants ;
soutenir les dirigeants de l'Église ;
savoir inclure tout le monde.

Ces dons ne seront peut-être pas exposés lors de la prochaine soirée de talents de votre paroisse. Mais j'espère que vous voyez à quel point ils sont précieux dans l'œuvre du Seigneur et comment, grâce à eux, vous avez pu édifier l'un des enfants de Dieu, être une bénédiction pour lui ou même le sauver. Souvenez-vous que « c'est par des choses petites et simples que de grandes

get hordoztok magatokban, amely meghaladja a képzelőerőtöket.

Amint azt a költő mondja, úgy jövünk a földre, hogy dicső „fénycsóvat vonunk”.

Az eredetetek története isteni, mint ahogyan az úti célotok is. Elhagytátok a mennyet, hogy ide jöjjetek, de a menny soha nem hagyott el titeket!

Egyáltalán nem vagytok hétköznapiak.

Ajándékokat kaptatok!

A Tan és szövetségekben Isten kijelentette:

„[S]ok ajándék van, és minden embernek adatik ajándék Isten Lelke által.

Egyeseknek ez adatik, másoknak pedig az, hogy ezáltal mindannyiuk javára váljanak.”

Néhány ajándékunkat felsorolják a szentírások. Sokat pedig nem.

Amint azt Moróni próféta mondta, „ne tagadjátok Isten ajándékait, mert sok van ezekből; és ugyanattól az Istentől erednek”. Különbözőképpen nyilvánulhatnak meg, „de mindegyikben ugyanaz az Isten munkálkodik”.

Igen, lehetséges, hogy a lelki ajándékaink nem mindig feltűnőek, de ez nem jelenti azt, hogy kevésbé fontosak. Megoszthatnék veletek néhány lelki ajándékot, amelyet oly sok egyháztagban megfigyeltem világszerte? Gondolkodjatok el azon, hogy vajon ti is megáldattatok-e egy vagy több olyan ajándékkal, mint például:

Kimutatni az együttérzést.

Észrevenni azokat, akiket mások keresztülnéznek.

Okot találni az örömezésre.

Béketeremtőnek lenni.

Észrevenni a kis csodákat.

Őszintén megdicsérni másokat.

Megbocsátani.

Bűnbánatot tartani.

Kitartani.

Egyszerűen elmagyarázni a dolgokat.

Megtalálni a hangot a gyermekekkel.

Támogatni az egyházi vezetőket.

Segíteni másoknak tudni, hogy tartoznak valahova.

Lehet, hogy nem látjátok ezeket az ajándékokat az egyházközségi Ki mit tud?szinpadán. De remélem, látjátok, hogy milyen becsesek ezek az Úr munkájában, és azt, hogy az ajándékaitok által miként érinthettétek meg, áldhattátok meg vagy akár szabadíthattátok is meg Isten egyik gyermekét. Ne feledjétek: „Kis és egyszerű dolgok visznek véghez nagy dolgokat”!

choses sont réalisées».

Alors, faisons tous notre part, aussi petite soit-elle.

Faites votre part

Mes chers frères et sœurs, chers amis, je prie pour que l'Esprit vous aide à reconnaître les dons et les talents que Dieu vous a accordés. Ensuite, comme les serviteurs fidèles de la parabole du Seigneur, faisons-les fructifier et magnifions-les.

Le jour viendra où nous nous tiendrons devant un Père céleste compatissant pour rendre compte de notre intendance. Il voudra savoir ce que nous avons fait des dons qu'il nous a confiés, en particulier, comment nous les avons utilisés pour être une bénédiction pour ses enfants. Dieu sait qui nous sommes réellement, qui nous sommes destinés à devenir, et c'est pour cela qu'il attend beaucoup de nous.

Mais il n'attend pas de nous un acte grandiose, héroïque ou surhumain pour y parvenir. Dans le monde qu'il a créé, la progression se produit pas à pas et avec patience, mais aussi constamment et sans relâche.

Souvenez-vous que c'est Jésus-Christ qui a déjà fait la partie surhumaine en triomphant de la mort et du péché.

Notre rôle est de suivre le Christ. C'est à nous de nous détourner du péché, de nous tourner vers le Sauveur, et de marcher sur son chemin, un pas à la fois. Quand nous le faisons avec diligence et fidélité, nous finissons par nous libérer des chaînes de nos imperfections et de nos fautes, et nous nous affinons peu à peu, jusqu'au jour parfait où nous serons rendus parfaits en Christ.

Les bénédictions sont à notre portée. Les promesses sont là. La porte est grande ouverte. C'est à nous de choisir d'entrer et de commencer.

Le début sera peut-être modeste. Mais ce n'est pas grave.

Là où la foi est faible, commencez par avoir l'espérance en Jésus le Christ, et en son pouvoir de purifier et de sanctifier.

Notre Père nous demande de relever ce défi d'avoir la foi et d'être des disciples non pas comme des touristes nonchalants, mais comme des croyants sincères qui laissent derrière eux et abandonnent Babylone, et tournent leur cœur, leur esprit et leurs pas vers Sion.

Nous savons que nos efforts seuls ne suffiront

Így hát mindegyikünk tegye meg a saját kis részét.

Tegyétek meg a ti kis részeteket

Szeretett fivéreim és nővéreim, drága barátaim! Azért imádkozom, hogy a Lélek segítsen felismernetek azokat az ajándékokat és tehetségeket, melyeket Isten nektek adott. Majd pedig – az Úr példázatában szereplő hű szolgákhoz hasonlóan – gyarapítsuk és növeljük azokat!

El fog jönni a nap, amikor könyörületes Mennyei Atyánk elé állunk, hogy számot adjunk a sáfárságunkról. Tudni akarja majd, hogy mit tettünk az ajándékokkal, amelyeket nekünk adott – különösképpen azt, hogy miként használtuk azokat a gyermekei megáldására. Isten tisztában van azzal, hogy kik vagyunk igazán, hogy a terv szerint kivé válhatunk, így hát magasak felénk az elvárásai.

Nem azt várja azonban tőlünk, hogy valami-féle hatalmas, hősies vagy emberfeletti ugrással jussunk el oda. A világban, melyet teremtett, a növekedés fokozatosan és türelmesen zajlik – együttal következetesen és kérlelhetetlenül is.

Ne feledjétek: Jézus Krisztus az, aki már megtette az emberfeletti részt, amikor legyőzte a halált és a bűnt!

A mi részünk az, hogy kövessük Krisztust. A mi részünk az, hogy elforduljunk a bűntől, a Szabadító felé forduljunk, és lépésenként járjunk az Ő útján. Ha ezt tesszük, szorgalmasan és hithűen, akkor idővel levetjük a tökéletlenségek és hibák béklyóit, és lassan egyre finomodunk, egészen addig a tökéletes napig, amikor tökéletesé válunk Krisztusban.

Az áldások csak karnyújtásnyira vannak. Az ígérek érvényesek. Az ajtó szélesre van tárva. A mi választásunkon múlik, hogy belépünk és nekikezdünk.

Lehet, hogy ez a kezdet apró. De ez nem baj!

Ahol gyenge a hit, ott a kezdet legyen a Krisztus Jézusba és az Ő megtisztító és finomító hatalmába vetett reménység.

Atyánk azt kéri, hogy a hit és tanítványság e kihívásához ne alkalmi turistaként, hanem teljes szívvel érkező hívőkként közelítsünk, akik hátrahagyják Babilont és Sion felé irányítják a szívüket, az elméjüket és a lépteiket.

Tudjuk, hogy az erőfeszítéseink önmagukban

pas à nous rendre célestes. Mais nos efforts peuvent faire de nous des disciples loyaux et engagés envers Jésus, le Christ, car c'est lui qui peut nous rendre célestes.

Grâce à notre Sauveur bien-aimé, il n'existe pas de situation sans issue. Si nous plaçons notre espérance et notre foi en lui, la victoire nous est assurée. Il nous promet d'accéder à sa force, à son pouvoir, à sa grâce abondante. Pas à pas, petit à petit, nous nous rapprocherons de ce grand jour parfait où nous vivrons avec lui et nos êtres chers dans la gloire éternelle.

Pour y parvenir, nous devons faire notre part aujourd'hui et chaque jour. Nous sommes reconnaissants pour les pas que nous avons faits hier, mais nous ne nous arrêtons pas là. Nous savons qu'il reste encore beaucoup de chemin à parcourir, mais nous ne laissons pas cela nous décourager.

C'est l'essence de ce que nous sommes lorsque nous suivons le Christ.

Je vous exhorte, vous, tous les membres de l'Église, ainsi que tous ceux qui veulent en faire partie, à faire confiance au Sauveur et à vous engager, patiemment et diligemment, à accomplir votre part de tout votre cœur, et je vous bénis pour que vous y parveniez, afin que votre joie soit complète et qu'un jour, vous receviez tout ce que le Père a. J'en témoigne au nom de Jésus-Christ. Amen.

nem képesek celesztialissá tenni minket. Képesek azonban Jézus a Krisztus iránt hűségessé és elkötelezetté tenni minket, Ő pedig képes celesztialissá tenni bennünket.

Szeretett Szabadítónknak köszönhetően nincs nyerhetetlen helyzet. Ha Őbelé helyezzük a reményünket és a hitünket, akkor a győzelmünk biztosítva van. Hozzáférést ígér nekünk az Ő erejéhez, az Ő hatalmához, az Ő bőséges kegyelméhez. Lépésről lépésre, apránként egyre közelebb kerülünk ahhoz a nagy és tökéletes naphoz, amikor Ővele és a szereteteinkkel élünk majd örök dicsőségben.

Ahhoz, hogy eljussunk oda, meg kell tennünk a részünket ma és mindennap. Köszönet illeti a tegnap megtett lépéseinket, de nem állunk meg ott. Tudjuk, hogy még hosszú utat kell megtennünk, de nem hagyjuk, hogy ez elcsüggyessen bennünket.

Ez a lényege annak, akik vagyunk – Krisztus követőiként.

Buzdítom és megáldom az egyház minden tagját, és mindenkit, aki a részese szeretne lenni: bízzatok eléggé a Szabadítóban ahhoz, hogy türelmesen és szorgalmasan, teljes szívvel tegyétek meg a részeteket – hogy teljes lehessen az örömtök, és hogy egy nap elnyerjétek mindazt, amivel az Atya rendelkezik. Erről teszem tanúságomat Jézus Krisztus nevében, ámen.